

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. Quando hoc sacramentum sit institutum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Melchias

Melchiasdes Papa, cuius testimonium vide apud D. Thomam.

Eusebius

Eusebius Papa epist. 3. vocat Manuum impositionem Sacramentum, & à solis Episcopis ait posse conferri.

Innoc. I.

Innocentius I. epist. 1. cap. 3. ad Decentium Presbyteri chrismate baptizatos vngere licet, sed quod ab Episcopo fuerit consecratum; nota tamen frontem ex eodem oleo signare, quod solis debet ut Episcopis cum erant Spiritum S. paracletum. Idem docet Leo I. epist. 83. vbi docet Chorepiscopos non posse baptizatorum frontes signare. Omitto posteriores.

6

4 Ex Patribus.

Probatur Quartò, Ex Patribus, qui summo consensu docent Per manus impositionem, seu chrismatis unctionem hominem post baptismum perfici, & accipere Spiritum sanctum. Dionysius Areopagita de Ecclesiastica Hierarchia ca. 2. par. 3. vocat hanc unctionem diuinae generationis sacro-sanctam perfectionem. Clemens Alexandrinus apud Eusebium lib. 3. historiae cap. 17. loquens de adolescente, quem Ioannes Apostolus concedidit Episcopo Ephesino, sic ait, Baptismi Sacramento illuminatum, sigillo Domini tanquam perfectà & etià animi custodia obsignauit. Tertullianus lib. de Resurrectione carnis: Caro vngitur, ut anima consecratur: caro signatur, ut anima munatur: caro manus impositione adumbratur, ut anima Spiritu sancto illuminetur.

Clemens Alex.

Tertull.

Cyrillus Catechesi 3. mystagogica dicit: Hoc sanctum vnguentum, postquam consecratum est, non esse amplius nudum vnguentum, sed chrisma Christi, quod cum corpus vngitur, anima Spiritu sancto sanctificatur. Cyprianus epist. 72. ad Stephanum Papam: Tunc demum plene sanctificari, & esse filij Dei possunt, si veroque Sacramento nascantur (scilicet Baptismo, & Confirmatione.) Et epist. 73. Quod nunc quoque apud nos geritur, ut qui in Ecclesia baptizatur, Praepositis Ecclesia offerantur, & per nostram orationem, & manus impositionem Spiritum sanctum consequantur, & signaculo dominico cõsummentur. D. Ambrosius lib. 3. de Sacramentis c. 2. Post fontem sequitur spirituale signaculum, quo fiat perfectior, & infundatur Spiritus S. D. Augustinus lib. 2. contra litteras Petilianus cap. 104. In hoc vnguento Sacramentum chrismatis vult Petilianus interpretari. quod quidem in genere visibilium signaculorum sacrosanctum est, sicut ipse baptismus. Et infra vocat illud sanctum Sacramentum.

Cyrillus.

Cyprian.

Ambros.

Aug.

Transfert in vitam vitalem.

Probatur Quintò, Congruentià D. Thomæ. Quia sicut per baptismum regeneramur, & accipimus vitam spiritualem; ita cõueniens erat, ut esset aliquod Sacramentum, quo acciperetur Status perfectum & vitalem in vita spirituali; hoc autem est Confirmatio, Sed est

DVBIVM.

Quando hoc Sacramentum sit institutum.

7

Christus docuit Apostolos conferre chrisma in vltima cena.

Suppono esse institutum immediatè à Christo; vt supra q. 64. a. 2. ostensum est; hic enim solus potest gratiam certò promittere, & statueret vt per sensibile signum infallibiliter detur.

Quo autem tempore sit institutum, non est ita clarum. Valdè tamen probabile est institutum in vltima cena. Hoc enim insinuat Fabianus Papa epist. 2. cap. 1. ad Orientales: In illa die Dominus Iesus postquam canauit cum Discipulis suis, & lauit eorum pedes, sicut à sanctis Apostolis praedecessores nostri acceperunt, nobisq; reliquerunt, chrisma cõficere docuit. Hinc patet institutam tunc materiam; vnde etiam

verisimile est & formam: cur enim hæc separasset? Imò videtur Fabianus per chrisma totum Sacramentum intelligere; hoc enim à Patribus sæpè vocatur Chrisma; scilicet, à parte sui magis notabili.

Aduerte tamen Primò, Tunc non esse datam potestatem conficiendi, sed post resurrectionem, quando creati sunt Episcopi, vt tenet probabilior Sententia; scilicet, quando Ioannis 20. v. 22. eisdem est, Accipite Spiritum sanctum, quorum remiseritis peccata, &c.

Aduerte Secundò, Christum nunquam hoc Sacramento esse vsum ad aliquem sanctificandum; vt notat D. Thomas ad 1. Et ratio est, Quia Spiritus sancti plenitudo, quæ est effectus huius Sacramenti, non erat danda ante ipsius glorificationem. Neque id mirum est, cum neque Sacramentum Ordinis, neque Pœnitentiæ, neque extremae Vnctionis contulerit: sed effectus horum Sacramentorum, sublimiori modo, tamquam Sacramentorum Auctor qui nullis externis cõremonijs est alligatus, contulit.

Sed potestatem conferendi dedit post Resurrectionem.

Christus nulli contulit Confirmationem

ARTICVLVS II.

Vtrū Chrisma sit conueniens materia huius Sacramenti?

Respondeo, & Dico Primò. Materia remota huius Sacramenti est chrisma. Patet hoc ex testimonijs allatis, & maxime ex Concilio Florentino, & Tridentino; & ex perpetua Ecclesiæ traditione.

8 Materia remota Confirmationis est chrisma

Sed contrà obijcitur. Spiritus S. datus est Apostolis Actorum 2: & familiæ Cornelij prædicante Petro in domo ipsius, Actorum 10. sine villo chrismate, vel vnguento: & Actorum 8. & 19. non fit vlla mentio chrismatis, sed tantummodò impositionis manuum: ergo chrisma non est materia huius Sacramenti.

Respondeo, Actorum 2. & 10. singulari priuilegio datur Spiritus sanctus; seu res huius Sacramenti, sine Sacramento. Ad reliqua duo loca quidam respondent, Apostolos vsos initio Ecclesiæ sola manus impositione, Christo sic dispensante. Et ratio est, Quia tunc dabatur Spiritus sanctus cum externa specie visibili; scilicet ignis, vel ventis; vnde non erat opus alio peculiari signo externo ad significandam eius gratiam, præter nudam manuum impositionem; verum postea, quando illa visibilis species desijt, tunc demum cõcepisse adhiberi unctione, vt per eam significaretur, quod antea per ignem, vel ventum significabatur. Ita D. Thomas hic ad 1. & a. 4. ad 1. & passim Thomistæ. Idem tenet Scotus dist. 7. qu. 1. & Durandus qu. 2. quæ sententia videtur probabilis.

Quidam existimant Apostolos confirmasse absq; chrismate.

Sed probabilius, & verius est, Apostolos nunquàm hoc Sacramentum sine chrismate exhibuisse, vt docet Thomas Waldensis tom. 2. de Sacramentis c. 113. & Bellarminus agens de hoc Sacramento.

9 Sed verius est Apostolos semper adhibuisse chrisma.

Probatur Primò, Quia nullus veterum docet Apostolos aliquando per solam manus impositionem dedisse Spiritum S. cum tamen multi ex illis dicant ipsos vsos chrismate. Dionysius Areopagita cap. 4. Eccles. Hierarch. in principio: Est alia quædam vnguenti perficiens operatio, quam duces nostri, Μύρον χρισμῶν, id est, vnguenti Sacramentum vocarunt. Fabianus Papa loco citato dicit Apostolos lingualis annis conficere nouum chrisma consueuille: Fabianus.

Dionysius Areop.

ergo ergo